

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 66

11. júla 1981

Úplný slovenský preklad

Poznámka pre čitateľa: Tento historický text zachováva autorov hlas. Opisované sprisahania, tajné vojenské operácie a predpovede sú tvrdeniami Dr. Betera; preklad ich nepredkladá ako overené historické fakty.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 11. júla 1981 a toto je môj AUDIO LIST® č. 66.

Pred niekoľkými dňami, 29. júna 1981, Najvyšší súd v podstate rozhodol, že Spojené štáty sú teraz vo vojnovom stave. To je skutočný význam rozhodnutia súdu v pomere 7 ku 2 v prípade bývalého agenta CIA Philipa Ageeho. Súd vyhlásil, že vláda môže odobrať cestovný pas osobe, ktorá zverejňuje tajomstvá o americkej špionáži v zahraničí. Rozhodnutie bolo založené na práve vlády obmedziť verejné prejavy alebo správy tlače o presunoch amerických jednotiek či dátumoch vyplávania amerických lodí.

Priatelia, táto právomoc vlády obmedzovať slobodu prejavu sa vždy uplatňovala iba počas vojny. Vojnový stav bol teda teraz oficiálne uznaný — nie naším spiacim Kongresom, ale Najvyšším súdom Spojených štátov. A o aký druh vojny ide? Je to tajná vojna, priatelia. Rozhodnutie vo veci Agee dáva vláde Spojených štátov dôležité nové právomoci, ktoré jej pomôžu uzavrieť Ameriku pred prichádzajúcim jadrovým holokaustom. Kým táto tajná vojna prepukne otvorene, Amerika už bude úplne pripravená na vojnový stav!

Tajná vojna, ktorú Najvyšší súd práve potichu uznal, zúri už päť rokov. Začala sa v lete 1976 krízou, ktorá dodnes nikdy nebola oficiálne zverejnená — podmorskou raketovou krízou. Odtedy sa tajná vojna rozšírila na predvojnovú jadrovú sabotáž Spojených štátov, tajnú vesmírnu vojnu a spravodajskú vojnu využívajúcu techniky, ktoré mnohým ľuďom znejú neuveriteľne. Mnohé potýčky v tajnej vojne sa do správ nedostali. Iné sa nedali úplne skryť, a tak ich hovorcovia vlády a „udržiavané“ médiá vysvetľovali rôznymi spôsobmi. Lenže tieto veci, priatelia, je čoraz ťažšie skrývať, pretože sa krok za krokom približujeme k prahu totálnej vojny. S tým, ako sa približujeme, sú incidenty častejšie, násilnejšie a spôsobujú viac obetí.

Vo svojich AUDIO LISTOCH som vám počas rokov podrobne opisoval mnohé z týchto udalostí tak, ako sa odohrávali. Som presvedčený, že máte právo vedieť, pretože v stávke je váš život a vaša krajina. Preto teraz musím odhaliť dosiaľ najväčšiu tragédiu tajnej vojny.

Priatelia, Spojené štáty postihla najväčšia námorná katastrofa od druhej svetovej vojny. V správach o nej zatiaľ niet ani náznaku. Čiastočným dôvodom je, že Pentagón si ešte nie je úplne istý, čo sa stalo. Okrem toho prebieha horúčkovité úsilie vytvoriť uveriteľné krycie vysvetlenie, ktoré zachráni predstaviteľov Pentagónu pred hromadným prepúšťaním a potupou. Katastrofu spôsobili ich tajné vojnové hry.

Keď bude krycie vysvetlenie pripravené a zverejnené, plánom je predstierať, že katastrofa sa práve vtedy čerstvo odohrala. To bude lož. Záverečné dejstvo tejto dvojitej námornej katastrofy sa ironicky odohralo na americký Deň nezávislosti, 4. júla 1981. V tajnej katastrofe nebolo zničené jedno, ale dve plavidlá námorníctva Spojených štátov. Ich názvy teraz nevediem z úcty k najbližším príbuzným posádok. Je správne umožniť, aby boli príbuzní upovedomení skôr, než sa názvy plavidiel zverejnia. Z

rovnakého dôvodu teraz neprezradím ani typy zúčastnených plavidiel. Môžem vám však povedať, že v dvojitej tragédii išlo o dva odlišné typy bojových plavidiel.

Pozostatky dvoch amerických námorných plavidiel ležia na dne Nórskeho mora medzi Islandom a Nórskom. Navigačné súradnice väčšej lode sú: 68 stupňov, 56 minút, 24 sekúnd severnej zemepisnej šírky a 1 stupeň, 6 minút, 40 sekúnd východnej zemepisnej dĺžky. Menšie plavidlo leží východne odtiaľ rozlomené na dve časti: jedna časť približne 30 míľ ďaleko, druhá asi o ďalších 40 míľ ďalej. Priatelia, neviem povedať, ako dlho bude Pentagón o tejto tragédii mlčať. Jedno je však isté: budú mlčať tak dlho, ako len budú môcť.

Iba pred niekoľkými mesiacmi, 9. apríla, americká ponorka potopila japonský tanker, údajne tým, že doň narazila. A čo urobila vláda Spojených štátov? Ponorka odplávala bez akéhokoľvek pokusu zachrániť preživších, zatiaľ čo loď klesala. Vláda Spojených štátov potom incident Japonsku ani neoznámila celý deň a pol. Spojené štáty ho priznali iba preto, že Japonci už o potopení sami vedeli. Aj potom námorníctvo vydalo správu plnú dier. Tentoraz, priatelia, sú však obe potopené plavidlá americké, a preto nemožno povedať, ako dlho bude mlčanie trvať.

Teraz postupujeme podľa časového plánu smerujúceho k PRVEJ JADROVEJ VOJNE približne v polovici roku 1982, teda asi o rok. Nedokážem predpovedať, či udalosti tento plán urýchlia alebo spomalia. Kým však budem môcť, budem vás naďalej informovať o tom, čo potrebujete vedieť, aby ste pochopili náš bezhlavý nápor smerom k vojne.

Moje tri osobitné témy v tomto mesiaci sú:

Téma č. 1 — IZRAELSKÝ CVIČNÝ NÁLET PRE JADROVÝ ARMAGEDON

Téma č. 2 — AMERICKÝ PLÁN „ODŠTARTOVAŤ PO VAROVANÍ“ PRE JADROVÚ SAMOVRAŽDU

Téma č. 3 — ČO MÔŽETE UROBIŤ POČAS POSLEDNÝCH DNÍ AMERIKY

Téma č. 1 — Na sever a západ od Perzského zálivu leží krajina, ktorej dávny pôvod sa stráca v hmlách času. Je to zem medzi riekami Tigris a Eufrat, kolíska civilizácie. Tradícia hovorí, že v tejto oblasti bola rajská záhrada, a Kniha Genezis dokonca uvádza Eufrat ako jednu z jej hraníc. Neskôr sa dozvedáme, že v tej istej oblasti stála Babylonská veža, z ktorej vyrástlo staroveké historické mesto Babylon. Inde v tej istej oblasti povstalo a prekvitalo aj slávne mesto Ninive, ktoré sa stalo centrom Asýrskej ríše. To všetko sa odohralo dávno pred narodením nášho Pána Ježiša Krista, ale stáročia po Jeho príchode sláva krajiny medzi riekami znovu povstala. Boli to časy moslimskej saracénskej ríše kalifov. Okolo roku 800 n. l. bola ríša kalifa Hárúna ar-Rašída obrovská. Zahrňala celú Arábiu, Perziu, Egypt, Sýriu, severnú Afriku a časti dnešného južného Ruska.

Domovom saracénskej ríše bola tá istá bohatá zem medzi Tigrisom a Eufratom a klenotom v jej samom strede bolo veľkolepé mesto. Hlavné mesto dávnych kalifov sa začalo budovať od základov na tento účel v roku 762 n. l. A aké to bolo mesto! Podľa všetkých správ bol dvor kalifov najveľkolepejší, aký svet kedy videl. Palác bol taký obrovský, že v ňom žilo a pracovalo viac než 80 000 služobníkov. Remeselníci vzdelaní vo vyspelej vede svojej doby premieňali zlato, striebro a drahokamy na ozdoby neporovnateľnej krásy. V audienčnej sieni stál slávny zlatý strom a podľa tradície na jeho konároch sedeli zlaté a strieborné vtáky posiate drahokamami. Vtáky boli hudobnými skrinkami; mávali mechanickými krídlami a vydávali zložité piesne. Mesto za palácom bolo usporiadané do rozširujúcich sa kruhov a na vonkajšej hranici malo sústavu troch hradieb. Rýchlo sa stalo svetovým centrom

obchodu, vedy, literatúry a umenia. Tým mestom, priatelia, bol staroveký Bagdad, mesto „Tisíc a jednej noci“.

Nádhera starého Bagdadu z neho urobila lákavú korisť pre iné, menej civilizované národy, ktoré sa o ňom dopočuli. Netrvalo dlho a staroveký Bagdad sa stal ohniskom vojen, najmä s Mongolmi a Turkami. Nenásytná chamtivosť zničila veľkú časť krásy, ktorá bola kedysi charakteristickým znakom Bagdadu. Neustále vojny si vybrali svoju daň a saracénska ríša v priebehu stáročí kultúrne aj mocensky upadala. Staroveké zavlažovacie systémy boli zničené a miesto, ktoré bolo kedysi rajskou záhradou, sa začalo meniť na pustatinu. V roku 1516 Bagdad natrvalo padol do rúk Turkov a kedysi nádherná saracénska ríša sa stratila v piesku púšte vytvorenej človekom.

Dnešný Bagdad sa veľmi líši od bájneho mesta minulosti. Moderný Bagdad v Iraku leží na východnom brehu Tigrisu, naproti ruinám starovekého mesta na druhej strane rieky. Napriek tomu má dnešný Bagdad so starým Bagdadom niečo spoločné. Moderný Bagdad sa opäť usiluje stať mestom vedy, kultúry a moci; a rovnako ako staroveké mesto čelí mocnému nepriateľovi, ktorý ho chce zničiť.

Minulý mesiac, v nedeľu 7. júna, naštartovala v krajine, ktorá si hovorí Izrael, úderná skupina 14 vojenských lietadiel svoje prúdové motory. Osem z nich boli americké F-16 naložené jednotonovými bombami. Ďalších šesť boli americké F-15, stíhačky na získanie vzdušnej prevahy, ktoré mali letieť spolu s nimi a chrániť F-16 pred možnými obrancami. Po vzlete lietadlá doplnili palivo z tankovacieho lietadla pre dlhý vojnový let, ktorý ich čakal.

Izraelské lietadlá niekoľko dní predtým lietali na cvičeniach navrhnutých tak, aby vyzerali ako úvodná časť skutočného náletu. Keď sa teda minulý mesiac v nedeľu začal vojnový nálet, spočiatku vyzeral iba ako ďalšie cvičenie. Aby sa zachovalo prekvapenie, izraelská úderná skupina preletela vo veľkej výške na východ nad Jordánskom, pričom napodobňovala postupy jordánskeho letectva. Izraelské stíhacie bombardéry potom vleteli do severozápadnej Saudskej Arábie a preleteli ponad ňu. Americká posádka radarového lietadla AWACS hliadkujúceho nad Saudskou Arábiou na základe tajných rozkazov z Pentagonu nenahlásila izraelské narušenie saudského vzdušného priestoru. Vďaka tejto vopred naplánovanej spolupráci Spojených štátov bol osud izraelského cieľa v Bagdade spečatený.

Izraelské F-15 a F-16 preleteli nad sýrskou púšťou v Iraku tesne nad zemou, pod dosahom irackého radaru. Keď sa približovali k Bagdadu, pri stúpaní na začatie útoku sa zdalo, akoby sa z ničoho nič vynorili z irackej krajiny. O 18:30 bagdadskeho času začalo na budovaný iracký jadrový reaktor pršať krupobitie jednotonových bômb. Za niekoľko minút zostalo zariadenie reaktora v dymiacich ruinách.

Izraelský bombardovací nálet na Irak bol prelomovou udalosťou, o akej očakávame, že sa o nej okamžite dozvieme z elektronických médií. Svet však o nálete zostal v nevedomosti celý ďalší deň. Irak o ňom najprv z vojenských dôvodov zaviedol informačné embargo. Nálet prišiel bez varovania alebo provokácie a Iráčania nevedeli, čo ďalšie sa Izrael možno chystá urobiť. Vláda Spojených štátov o nálete vopred vedela, ale tak ako je dnes zvykom, svetu nič nepovedala. Verejne a triumfálne ho v žiarivých farbách oznámil až samotný Izrael.

Reakciou sveta bolo znechutenie, šok a odsúdenie — a niet divu. Izrael sa po prvé snaží svoj vojnový čin ospravedlniť arogantne samospravodlivými výrazmi. Sťažuje sa, že Irak budoval reaktor, ale chce, aby každý zabudol na jeho vlastnú jadrovú kapacitu, ktorá je už funkčná! Izrael vždy odmietal podpísať Zmluvu o nešírení jadrových zbraní, ktorú Irak podpísal. Medzinárodná agentúra pre atómovú energiu iracké jadrové zariadenie počas výstavby pravidelne kontrolovala, keď by sa akékoľvek porušenia ťažko skrývali. Izrael, ktorý sa ani raz nepodrobil medzinárodnej kontrole, však napriek tomu zariadenie zbombardoval.

Okrem týchto otázok medzinárodného práva a jednoduchkej spravodlivosti otvoril Izrael Pandorinu skrinku vo viacerých smeroch. Po prvé, porušil nepísané tabu proti akýmkoľvek útokom na jadrové zariadenia. Jadrové elektrárne sveta sa teraz stali legitímnymi cieľmi! Vojenské, polovojské alebo teroristické útoky na jadrové elektrárne už vďaka izraelskému náletu na Irak nebudú nemysliteľné. A, priatelia, týka sa to aj 72 jadrových elektrární, ktoré práve fungujú tu v Spojených štátoch! Tým, že Pentagón tajne súhlasil s izraelským náletom, zasieva semená jadrového terorizmu v našej vlastnej krajine.

Najdôležitejšie zo všetkého je, že izraelský nálet na iracké jadrové zariadenie bol skúškou omnoho významnejšieho náletu. Hovorím o pripravovanom obmedzenom izraelskom jadrovom útoku na ropné polia Saudskej Arábie. Jadrové zničenie saudských ropných polí nie je ani zďaleka novou myšlienkou, ako moji dlhoroční poslucháči už vedia. Prvýkrát som o príprave tohto plánu informoval pred takmer šiestimi rokmi v AUDIO LISTE č. 6. Vtedy sa plán točil okolo takzvanej „sinajskej dohody“ medzi Egyptom, Izraelom a Spojenými štátmi. Na Sinaji bolo na základe tejto dohody približne dvesto Američanov a mali sa stať stredobodom incidentu, ktorý by v oblasti rozpútal vojnu. Samotný útok na saudské ropné polia mali vykonať bojové vrtulníky Cobra so špeciálnymi atómovými raketami vzduch-zem.

Ako som vtedy podrobne vysvetlil, plán bol súčasťou prebiehajúceho spoločného plánu dlhoročných vládcov Spojených štátov a Sovietskeho zväzu na ovládnutie sveta. Pôvodný plán požadoval jadrové zapečatenie saudských ropných polí niekedy v roku 1976. Vtedy sa neuskutočnil, pretože tajné spojenectvo medzi Spojenými štátmi a Ruskom sa v roku 1976 začalo rozpadáť. Starí Rockefellerovi spojenci v Rusku, bolševici, tam boli potichu zvrhávajú. Namiesto nich preberala moc nová vládnuca skupina. Noví vládcovia Ruska bolševikov nenávidia a vo veľkom počte ich vyhánajú z Ruska. A pretože vtedajší tajní vládcovia Ameriky, Rockefellerovci, podporovali bolševickú vládu v Rusku od roku 1917, noví vládcovia Ruska podnikali obranné kroky. Výsledkom bola dodnes utajovaná podmorská raketová kríza, o ktorej som informoval v lete 1976. Rozpad rockefellerovsko-sovietskeho spojenectva v rokoch 1976 a 1977 priniesol Saudskej Arábii odklad. Teraz americká bolševická vláda prevzala plán na zničenie saudských ropných polí. Plán sa neustále aktualizoval a prepracúval tak, aby mal v novej medzinárodnej situácii maximálnu strategickú hodnotu. Vo svojich AUDIO LISTOCH som pravidelne podával správy o vyvíjajúcom sa stave tohto vojnového plánu.

Už tri roky je tajný plán jadrovej záhuby Saudskej Arábie začlenený do novej hlavnej stratégie jadrovej vojny. Americkí bolševickí vojenský plánovači za zatvorenými dverami tajne prešli na stratégiu prvého jadrového úderu proti Rusku. Keď izraelský jadrový nálet zapečatí saudské ropné polia, má uviesť do pohybu reťaz udalostí. Tieto udalosti majú vyvrcholiť PRVOU JADROVOU VOJNOU, v ktorej Amerika zaútočí na Rusko ako prvá.

Široké obrysy tohto radikálneho nového vojnového plánu som prvýkrát opísal v AUDIO LISTE č. 37 z augusta 1978. Uviedol som, že prvým krokom mala byť údajne prekvapivá dohoda medzi Izraelom a Egyptom nasledujúci mesiac v Camp Davide. Podvod v Camp Davide prebehol bez problémov a nasledujúcu jar bola vo Washingtone podpísaná egyptsko-izraelská zmluva. Nazvali ju „mierovou“ zmluvou, ale jej skutočným účelom bolo pripraviť pôdu pre vojnu!

Priatelia, takzvaná egyptsko-izraelská mierová zmluva je iba novou, prepracovanejšou verziou sinajskej dohody spred šiestich rokov. Sinajskú dohodu udržiavali americkí technici na Sinaji. Podobne teraz egyptsko-izraelská zmluva vedie k prevažne americkým vojenským silám na Sinajskom polostrove, ktoré majú začať pôsobiť v apríli 1982.

Teraz, rovnako ako vtedy, je účelom poskytnúť zámienku na priame zatiahnutie Spojených štátov do vojny na Blízkom východe. Odtiaľ sa má konflikt rozšíriť na totálnu vojnu! Aby bolo možné uskutočniť pripravovaný obmedzený jadrový útok na Saudskú Arábiu, svetová verejná mienka musí byť vopred čo najviac pripravená. Myšlienka skutočného použitia jadrových zbraní sa nám musí zdať menej nemysliteľná a Izrael musí dostať nejakú zámienku na označenie Saudskej Arábie za smrteľnú hrozbu. V oboch oblastiach sa teraz dosahuje rýchly pokrok!

Aby sa atómový nálet po svojom uskutočnení zdal mysliteľnejší, Izrael používal starú techniku „postupnosti“. Izraelské bojové lietadlá útočia na Libanon celé roky. Istý čas zaznievali z Washingtonu chabé protesty pre verejnosť, že Izrael možno zneužíva americké zbrane. Izrael odpovedal, že útočí na životne dôležitú hrozbu, OOP, a jednoducho pokračoval. Po čase novinka vyprchala a väčšina z nás to začala jednoducho prijímať.

Potom Izraelčania posunuli prah psychologickej bolesti o stupeň vyššie. V jasnom a priamom rozpore s dohodami s Pentagónom začali izraelské lietadlá zhadzovať na Libanon kazetové bomby. Libanonskí dedinčania — muži, ženy a deti — boli mrzačení, trhaní na kusy a zabíjaní. Keď sme sa o tom dozvedeli prvýkrát, mnohým to znelo neospravedliteľne. Po krátkom čase sme však na svoje rozhorčenie zabudli a venovali sa iným veciam.

Vláda Spojených štátov opäť dbala na to, aby nič neurobila. Naučili sme sa prijímať vo vojne niečo o trochu horšie než predtým. Krok za krokom sa izraelské porušovanie medzinárodného práva a dohôd so Spojenými štátmi stávalo čoraz trúfalejším. Vláda Spojených štátov zakaždým slovne vzdala hold právu, morálke a chvílkovým obavám americkej verejnosti; ale zakaždým dostal Izrael takmer bez prestávky opäť zelenú.

Len pred niekoľkými týždňami izraelské letectvo zostrelilo nad Libanonom dva sýrske vrtuľníky pomocou lietadiel americkej výroby. Výsledkom bola nová kríza okolo sýrskych protiletadlových rakiet. Kým táto kríza stále nebola vyriešená, Izrael teraz zničil jadrový reaktor v Iraku. A po celý čas vláda Spojených štátov naďalej necháva Izrael robiť si po svojom, pretože, priatelia, Izrael robí presne to, čo chcú tunajší bolševickí vojenský plánovači!

Keď už sme prijali izraelské zničenie jadrového reaktora, k prijatiu použitia taktických jadrových zbraní zostáva iba krátky krok.

Stále však zostáva otázka, ako zo Saudskej Arábie urobiť dôveryhodnú hrozbu pre Izrael. Spojené štáty sa o tento problém starajú, zatiaľ čo predstierajú, že robia Saudskej Arábii láskavosť. Začiatkom budúceho roka má Saudská Arábia začať preberať flotilu stíhačiek F-15, ktoré sú v mnohých smeroch rovnocenné izraelským. Okrem toho sa zvažuje predaj piatich radarových prieskumných lietadiel AWACS Saudskej Arábii. Tajný účel týchto zbrojných obchodov so Saudskou Arábiou je presným opakom toho, čo sa tvrdí. Spojené štáty tvrdia, že chcú zlepšiť národnú bezpečnosť Saudskej Arábie, údajne proti Rusku. Skutočným účelom, priatelia, je však dať Izraelu zámienku potrebnú na preventívny útok proti Saudskej Arábii.

Vzorom pre pripravovaný izraelský útok proti Saudskej Arábii bol minulomesačný útok proti Iraku. Izrael tvrdil, že iracký reaktor sa jedného dňa použije proti Izraelu. Na tomto základe opísal svoj preventívny prekvapivý útok proti Iraku ako obrannú akciu. Dokonca sa hovorilo, že Izrael zachránil životy tým, že chirurgický útok vykonal skôr, než bolo zariadenie dokončené.

Keď príde čas na izraelský útok proti saudským ropným poliam, budú sa hovoriť a robiť veľmi podobné veci. Izraelčania budú dávať najavo čoraz väčší strach, že Saudská Arábia vyzbrojená modernými F-15 ich jedného dňa použije proti Izraelu. Ako dôkaz budú mimo kontextu citovať dávnejšie saudské výzvy

na moslimský džihád s cieľom získať kontrolu nad Jeruzalemom. A aby ospravedlnili preventívnu povahu náletu, budú Izraelčania trvať na tom, že boli prinútení zaútočiť pred dodaním radarových lietadiel AWACS alebo krátko po ňom. Tak ako v prípade irackého jadrového zariadenia bude Izrael saudský nálet charakterizovať ako útok navrhnutý na ušetrenie čo najväčšieho počtu životov. Nálet nezasiahne husto obývané centrá, ale ropné polia. Izraelčania tak povedia, že odstránili finančný základ údajnej hrozby pre Izrael.

Priatelia, keď som prvýkrát začal informovať o pláne zapečatiť ropné vrty Saudskej Arábie izraelským jadrovým náletom, mnohým ľuďom sa to zdalo nemysliteľné. Bolo to pred piatimi či šiestimi rokmi. Oficiálnou líniou bolo ešte stále čosi nazývané „uvolňovanie napätia“. Jadrová vojna medzi Spojenými štátmi a Ruskom znela vtedy väčšine ľudí príliš pritiahnuto za vlasy, aby jej vôbec venovali pozornosť. A pokiaľ ide o izraelské bombardovanie saudských ropných polí, neverili tomu dokonca ani samotní Saudi, keď ich o pláne informovali.

Ako rýchlo sa časy menia! Ľudia sa už nevysmieávajú myšlienke, že sa blíži jadrová vojna medzi Ruskom a Amerikou. A teraz sa konečne začína vynárať dokonca aj izraelský plán bombardovať saudské ropné polia. Minulý mesiac, 12. júna, iba päť dní po izraelskom nálete na Irak, priniesol New York Daily News článok o „izraelskej ropnej zbrani“. Článok sa začína:

„Aj Izrael má ropnú zbraň, rovnako mocnú ako hrozba embarga zo strany Saudskej Arábie alebo ktoréhokolvek iného arabského štátu. Izrael môže bombardovať vrty.“

Ďalej je citovaný poradca izraelského premiéra Begin:

„Saudi môžu zastaviť dodávky ropy na Západ — a my tiež.“

Keď sa Izrael rozhodne bombardovať saudské vrty, urobí to rovnakým spôsobom, akým bombardoval iracké jadrové zariadenie. Proti Saudskej Arábii použije svoje najnovšie a najlepšie americké stíhacie bombardéry, presne ako proti Iraku. Nálet sa začne úplne bez predchádzajúceho varovania, tak ako útok proti Iraku; a rovnako ako pri Iraku Izraelčania v samotnom nálete maximálne využijú klam.

Izraelské letectvo už približne dva roky vykonáva predstierané nálety na severozápadnú Saudskú Arábiu. Z času na čas izraelské stíhacie bombardéry F-15 nečakane vletia cez saudskú hranicu od Akabského zálivu. Často vykonávajú simulovaný útok na saudskú leteckú základňu Tabuk. Frustrovaní Saudi padajú do pasce tým, že reagujú presne podľa očakávania. Volajú po vlastných F-15, aby Izrael nemohol pokračovať v týchto bezočivých preletoch. To, čo Saudi doteraz odmietali prijať, je, že ide o leť — klamlivý trik.

Jedného dňa v roku 1982, možno skôr, plánuje Izrael spustiť skutočný nálet. Najprv bude vyzeráť iba ako ďalší z predstieraných útokov na saudskú leteckú základňu. Keď však izraelské lietadlá preletia ponad základňu, neotočia sa späť ako v minulosti! Namiesto toho budú buráčať ďalej priamym smerom k Perzskému zálivu. Zmiznú v nechránenom vnútrozemí Saudskej Arábie a rozptýlia sa, aby unikli ďalšiemu odhaleniu. Tak ako pri minulomesačnom nálete na Irak, radarové lietadlo AWACS s americkou posádkou opäť príhodne nedokáže včas nájsť izraelských útočníkov. Do dvoch hodín jadrové ohnivé gule zapečatia saudské ropné vrty. Svet upadne do šoku a priemyselné srdce Európy a Japonska bude ochromené. To však bude iba začiatok.

Bolševická Amerika bude napokon môcť uviesť do činnosti svoj plán prídellového systému na benzín. Krajina prejde na vojnový režim, naša mládež bude povolaná do armády a naša krajina bude prinútená prijať tento prvý otvorený čin jadrovej vojny od druhej svetovej vojny.

Izrael tomu všetkému pripravil cestu zničením irackého jadrového reaktora. Útokom na starovekú rajskú záhradu začal Izrael viesť svet do „údolia tieňa smrti“.

Téma č. 2 — Počas posledných niekoľkých mesiacov sa snažím upozorniť na významný nový trend v súčasných svetových udalostiach. Svet sa triešti, rozpadáva na frakcie, ktoré sa všetky medzi sebou hádajú. Celý svet sa začína podobať na Balkán pred prvou svetovou vojnou — na kotol kríz, ktorý vrie a buble čoraz prudšie. Začínáme vidieť nielen jednu krízu za druhou, ale niekoľko kríz naraz. V AUDIO LISTE č. 63 som varoval, že tento trend sa bude zrýchľovať. Bolševici, ktorí teraz ovládajú vládu Spojených štátov, náš svet zámerne rozdeľujú a balkanizujú.

V roku 1914 prvá svetová vojna vypukla náhle, zdanlivo náhodou, z nestabilného kvasu kríz na Balkáne. Rovnako má čoskoro vypuknúť PRVÁ JADROVÁ VOJNA zo šíriaceho sa chaosu svetových kríz. Priatelia, prvá svetová vojna nebola náhodná; iba ju tak nechali vyzeráť. Ani PRVÁ JADROVÁ VOJNA nebude náhodná, ale pripravujú nás, aby sme si mysleli, že bola náhodou, keď sa to stane.

Keď dnes väčšina Američanov uvažuje o svetovej vojne, myslí na druhú, nie na prvú svetovú vojnu. Máme sklon myslieť na to, ako Británia a Francúzsko v tridsiatych rokoch opakovane ustupovali Hitlerovi. A spomíname si, že sa to skončilo najničivejšou vojnou v dejinách — druhou svetovou vojnou. Takzvaná Reaganova administratíva využíva tieto draho zaplatené historické spomienky tým, že v podstate hovorí: „Už žiadne ústupky.“ Keď to počujú, milióny Američanov súhlasne jasajú. Spojené štáty medzitým pod zámienkou neustupovania v skutočnosti presadzujú politiku konfrontácie. S hollywoodskym úsmevom nám hovoria, že musíme konať „tvrdo“, aby sme zachovali mier. Potom ideme ešte ďalej a konáme nielen tvrdo, ale bojovne, spôsobmi navrhnutými tak, aby nás posúvali k vojne.

Prezident Teddy Roosevelt dávno povedal: „Hovor mierne, ale nos veľkú palicu.“ Údajná Reaganova administratíva sa namiesto toho vystatuje ako bitkár, ktorý iba čaká na zámienku. Vládna rétorika v Reaganovom štýle je zameraná na naše spomienky na druhú svetovú vojnu. Väčšine Američanov tak bráni premýšľať nad dôležitejšími poučeniami z prvej svetovej vojny.

Balkanizácia dnešného sveta však neuniká každému. Začínajú o nej hovoriť znepokojené hlasy establishmentu. Príkladom bol nedávny článok v starom časopise establishmentu Foreign Affairs. Autor v ňom vyjadril obavy z dnešného postoja Spojených štátov, ktoré sa s Rusmi už ani nerozprávajú. Podľa článku nás to ponecháva, citujem: „...v situácii, v ktorej je riziko vojny vyššie pre nebezpečenstvo nesprávneho odhadu na oboch stranách. Do vojny by ste mohli vkĺznuť takmer ako v roku 1914. Modelom Reaganovej administratívy je Mníchov. Myslím si, že je to nesprávne. Správnym modelom je rok 1914.“ Priatelia, presne to som pred niekoľkými mesiacmi uviedol v AUDIO LISTE č. 63, až na jednu vec. Prostredie pre nesprávny odhad nie je náhodné, ale zámerné. Staré bolševické pravidlo znie: „V chaose je príležitosť.“

Aj ďalší ľudia sa odkláňajú od svojho doterajšieho správania a vyjadrujú bezprecedentné obavy. Harvardský ekonóm John Kenneth Galbraith napríklad nedávno vystúpil na promócií Univerzity Johnsa Hopkinsa. Ako uviedol Washington Star 30. mája 1981, Galbraith ostro zaútočil na, citujem:

„Tých, ktorí hovoria, že na ochranu nášho demokratického systému musíme prijať riziko jadrovej vojny.“

Galbraith povedal, že tým riskujeme zničenie práve toho systému. Poukázal na to, že vysoko sofistikovaný a hlboko integrovaný moderný hospodársky systém nemôže prežiť otras jadrovej výmeny.

Ďalším príkladom človeka, ktorý sa teraz obáva verejne, je komentátor New York Times James Reston. Vo svojom stĺpčeku datovanom 23. júna 1981 Reston rozoberal to, čo nazval nesprávnym vedením

zahraničnej politiky administratívy. Poukázal na to, že predstavitelia americkej vlády akoby smerovali všetkými smermi naraz, no všetci vo všeobecnom smere ku konfrontácii s Ruskom. A hovorí, citujem: „Znepokojujúce na tom všetkom je, že nikto v skutočnosti nevie, čo to znamená.“ Vyjadruje rozpaky nad tým, že administratíva verejne potvrdila spravodajské dohody s komunistickou Čínou, ktoré môžu iba provokovať Rusko. Napokon uzatvára, citujem:

„Začína to byť nebezpečenstvom pre administratívu; a ak bude ďalej dráždiť sovietskeho medveďa, dokonca aj hrozbou pre mier.“

Priatelia, prečo tieto a mnohé ďalšie hlasy, ktorým verejnosť dôveruje, mlčali až do takejto neskorej fázy? Kde boli pred piatimi či šiestimi rokmi? Prečo hovorili iba o uvoľňovaní napätia, keď moje AUDIO LISTY dokumentovali tajné rockefellerovsko-sovietske spojenectvo a jeho rozpad? Odpovedou v niektorých prípadoch, priatelia, je, že pred pol desaťročím americké vládnuce kruhy ešte stále ležali v jednej posteli so Sovietskym zväzom. Rockefellerov kartel si myslel, že Rusko ovláda prostredníctvom jeho bolševických vládcov. Dnes sa všetko zmenilo. Bolševici boli zvrhnutí na najvyšších úrovniach moci v Rusku. Vo veľkom počte sa presunuli sem do Spojených štátov, aby začali odznova, a následne vyrvali moc Rockefellerovmu kartelu.

V takzvaných celoštátnych voľbách v novembri 1980 sa rozpadajúci Rockefellerov ropný kartel zúfalo pokúsil znovu prevziať kontrolu nad vládou Spojených štátov. V AUDIO LISTE č. 59 z minulého októbra som informoval, že kartel sa preskupil pod vedením Johna J. McCloya. Veľká ropa sa prostredníctvom nastrčenej figúrky známej ako Ronald Reagan pokúsila vytlačiť bolševikov. Chceli dostať Ameriku späť na cestu vlastnej korporátnej socialistickej diktatúry. Silám Veľkej ropy ovládaným McCloyom sa vo voľbách podarilo dosiahnuť veľké prekvapivé drvivé víťazstvo. Skutočný prenos vládnej moci bol však inou záležitosťou.

V AUDIO LISTE č. 61 z minulého januára som uviedol, že v ceste bude stáť málo známe rozhodnutie Najvyššieho súdu vo veci Branti. A skutočne, dodnes je veľké množstvo rozhodujúcich vládnych miest neobsadených alebo ich zastávajú bolševici ponechaní z predchádzajúceho obdobia. McCloyova skupina presadzuje svoju vôľu v niektorých oblastiach, ale nie v zahraničnej politike. Americká zahraničná politika je naďalej úplne pod kontrolou bolševikov. Toto sú fakty, priatelia, ktoré stoja za nezvyčajnými prejavmi znepokojenia týchto zvyčajne mlčiacich hlasov establishmentu. Mimoriadne dobre informované zdroje mi dôverne povedali, že takzvaná Reaganova administratíva zišla z koľají. Vymkla sa im spod kontroly. A teraz bol verejne citovaný v presne tom istom duchu sám John J. McCloy.

Pred chvíľou som citoval stĺpček Jamesa Restona v New York Times z 23. júna. Najvýznamnejšie vyjadrenie celého stĺpčeka znelo nasledovne, citujem:

„John J. McCloy, bývalý šéf Svetovej banky a bývalý vysoký komisár Spojených štátov v Berlíne, bol tento týždeň tu dole a ako zvyčajne povedal, čo si myslí o vedení americkej zahraničnej politiky. Pán McCloy si myslí, že administratíva, ktorej úspech si želá, zišla z cesty.“

McCloy a jeho kolegovia z Rockefellerovho establishmentu neprechovávajú nijakú lásku k nezávislo zmýšľajúcim Rusom, ktorí teraz ovládajú Kremľ. Na rozdiel od tunajších bolševikov si však myslia, že je v náš prospech aspoň pokračovať v rozhovoroch.

Nedávno jeden môj verný poslucháč, ktorému záleží na potrebe kontroly zbrojenia, napísal vplyvnému americkému priemyselníkovi, ktorý je zároveň bývalým veľvyslancom v Rusku. Ten mu odpovedal, že by bolo nebezpečné a nerozumné jednoducho dôverovať Rusom vo všetkom, čo povedia, s výnimkou, citujem:

„Ak je to, čomu sa má dôverovať, starostlivo písomne zachytené a vzájomne odsúhlasené, potom si myslím, že možno dôverovať tomu, že dohodu dodržia.“

Môžem spomenúť, že to súhlasí s mojou vlastnou osobnou skúsenosťou z rokov v Exportno-importnej banke Spojených štátov. Rusi a ich partneri z Varšavskej zmluvy vždy tvrdo vyjednávajú. Nepovažujú vás za úprimných ani za niekoho, koho treba brať vážne, ak nie ste ochotní vyjednávať tvrdo a dlho. Keď sa však dohoda dosiahne, vždy ju svedomito dodržiavajú. Problémom je, že pri vyjednávaní s Rusmi musíte vedieť, čo chcete. Ak chcete skutočne kontrolovať jadrové zbrane, musíte vyjednávať smerom k tomuto cieľu. A skutočná kontrola zbrojenia je posledná vec, ktorá by napadla súčasnú americkú vládu ovládanú bolševikmi.

Dňa 22. júna to kandidát prezidenta na vedenie „Agentúry pre kontrolu zbrojenia a odzbrojenie“ prakticky povedal. Eugene V. Rostow vo výpovedi pred Senátom uviedol, citujem:

„Možno našich predstaviteľov osvieti brilantné svetlo, ale nepoznám nikoho, kto by už vedel, o čom chceme rokovať.“

Rostow v tej istej výpovedi povedal aj to, že Spojené štáty nebudú pripravené začať rokovania o strategických zbraniach s Ruskom skôr než v marci 1982. Zahrnul do toho nielen rokovania SALT, ale aj otázku jadrových rakiet v Európe. Dňa 29. júna 1981 entita prezident Brežnev povedala, citujem:

„Sme pripravení sadnúť si za rokovací stôl o tejto otázke hoci aj zajtra, ak chcete; rozhovory sa však ešte nezačali pre postoj Spojených štátov.“

Rusi tiež povedali, že počas rokovaní zastavia rozmiestňovanie svojich jadrových zbraní pre európske bojisko, ak Amerika urobí to isté. Na rozdiel od niektorých správ v Spojených štátoch to však nie je predbežná podmienka rokovaní.

Keď Eugene Rostow spomenul, že Spojené štáty potrebujú ďalších deväť (9) mesiacov na prípravu rokovaní o zbraniach, preriekol sa. Neskôr musel svoje slová pred ohrozenými senátormi vo Výbore pre zahraničné vzťahy odvolať a povedať, že rokovania SALT nebude odkladať. Deväťmesačný čas príprav, ktorý Rostow uviedol, nemá nič spoločné s nijakými pripravovanými iniciatívami kontroly zbrojenia. Veď sám Rostow povedal, že nikto nemá ani len predstavu o kontrole zbrojenia, o ktorej by sa dalo hovoriť. Rostow namiesto toho nechtiac odkazoval na práve prebiehajúce prípravy na jadrovú vojnu.

Tunajší bolševickí vojenský plánovači teraz očakávajú, že do marca 1982 budú v Spojených štátoch dokončené základné prípravy na prvý jadrový úder. Keď už budú zbrane na svojich miestach, môžeme predstierať rozhovory; ale počas rozhovorov zároveň uvedieme do pohybu udalosti, ktoré majú viesť k PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Deväťmesačný interval, ktorý spomenul Eugene Rostow, sa zakladá najmä na dvoch vojenských programoch. Jedným je program raketoplánu. Druhým je americký tajný program mobilných rakiet prebiehajúci pod záštitou falošného projektu „MX“. Základné obrysy oboch programov som opísal už v minulosti, preto teraz svoje správy iba aktualizujem.

Najprv k programu raketoplánu. Minulý mesiac som uviedol, že NASA plánuje zámerne prerušiť pripravovaný septembrový štart raketoplánu. Raketoplán, ktorý je teraz na myse Canaveral, nie je „Columbia“, ktorá bola zničená počas neúspešnej misie minulý apríl. Podrobnosti o tom a o televíznom podvode na zakrytie katastrofy som uviedol v AUDIO LISTE č. 64. Raketoplán, ktorý túto jeseň uvidíme štartovať z mysu Canaveral, bude cvičný raketoplán „Enterprise“, hoci, samozrejme, dostal nové označenie Columbia. Enterprise je ten istý raketoplán, ktorý sme videli pristávať v Kalifornii po tom, čo bola skutočná Columbia už zničená. Let na jeseň má zachovať zdanie, kým tajný vojenský tím raketoplánu zistí, ako sa dostať cez Rusov na obežnú dráhu. Veria, že tak či onak bude úspešný let

raketoplánu schopný zabezpečiť do jari 1982 nevyhnutný prieskum nad Ruskom.

Ďalším významným činiteľom je rozmiestnenie mobilných rakiet Minuteman TX. O tomto tajnom programe som prvýkrát informoval pred niečo vyše rokom v AUDIO LISTE č. 55. V AUDIO LISTE č. 60 z minulého novembra som priniesol dôležitú aktualizáciu o protikozmosférických raketách, ktoré sa rozmiestňujú spolu s raketami TX. Teraz môžem oznámiť, že tieto protikozmosférické rakety, čiže ACM, sa stávajú zásadným kľúčom k bolševickému vojnovému plánu. Práve pomocou ACM plánujú bolševici spustiť to, čo bude vyzeráť ako „náhodná“ jadrová vojna.

Na krátke zopakovanie, priatelia: Minuteman TX je úplne tajný program mobilných rakiet. Pentagón pre verejnosť predstiera, že sa sústreďuje na čosi nazývané MX. Hovorí nám, že MX bude veľká a výkonná raketa, pričom každá ponesie 10 jadrových hlavíc. A aby ju ukryli pred Rusmi, tvrdia nám, že bude mobilná.

V priebehu rokov sa hovorilo o jednej schéme umiestnenia MX za druhou. Pred približne šiestimi týždňami, 27. mája, Henry Bradsher z Washington Star uviedol niektoré z navrhovaných spôsobov umiestnenia MX, citujem:

„...umiestnenie na obežnej dráhe; plytké podmorské umiestnenie na ponorkách; plávajúce rakety v oceáne; pripevnenie k oceánskemu dnu; umiestnenie na riečnych člnoch vo vnútrozemí a na námorných lodiach; letecké odpálenie zo špeciálnych hydroplánov, osobitných pozemných lietadiel, nových lietadiel pre krátke dráhy, nových lietadiel s kolmým vzletom a vzducholodí; umiestnenie tisícov menších rakiet v pevných silách; presúvanie iba hlavice a navádzacieho systému medzi viacerými raketovými palivovými telesami.“

Priatelia, v rámci programu MX prebiehajú práce na vývoji väčšej medzikontinentálnej balistickej rakety, ale tieto práce sa používajú ako návnada a ako kanál financovania skutočnej americkej mobilnej rakety Minuteman TX. Pentagón chce zabezpečiť, aby každý sústredil pozornosť na klamný program MX. Najlepší spôsob, ako upútať pozornosť ľudí, je nahnevať ich — a presne to Pentagón urobil. Letectvo predstiera, že zubami-nechtami bojuje za očividne nezmyselný systém umiestnenia — neslávne známe „pretekárske dráhy“ v Utahu a Nevade. A ľudia sa skutočne proti MX búria: farmári, rančeri, ochrancovia životného prostredia, protijadroví aktivisti — koho si len pomenujete. Klamný systém MX priťahuje všetku palbu ako bleskozvod, ktorým má byť.

Vďaka zorganizovanému sporu o MX sa naša skutočná mobilná raketa Minuteman TX úplne prehliada. Na rozdiel od obrovskej MX je TX pomerne malá. Rozmiestňuje sa tým spôsobom, ktorý by mal byť zo všetkých najočividnejší. Je to jediný spôsob, ktorý sa v súvislosti s MX nikdy nespomína, pretože Pentagón nechce, aby nám napadol. Rakety Minuteman TX sa rozmiestňujú na amerických železniciach! Neustále sa presúvajú, často priamo pred našimi očami. V AUDIO LISTE č. 55 som opísal jedinečné železničné vozne, v ktorých sú rakety TX uložené. O niekoľko mesiacov mi niektorí poslucháči začali posielat ich fotografie a pred niekoľkými mesiacmi som vydal osobitný bulletin s týmito fotografiami.

V AUDIO LISTE č. 60 som opísal rakety ACM, ktoré začínajú sprevádzať rakety TX počas ich presúvania. ACM sa v zásade podobá protiraketovej rakete ABM a je skonštruovaná tak, aby odštartovala oslepujúcou rýchlosťou. Každá je vyzbrojená kobaltovou ionizačnou bombou. Keď vybuchnú na hornom okraji atmosféry, tunajší bolševici veria, že dočasne narušia činnosť všetkých ruských kozmosfér vznášajúcich sa nad nimi. Skôr než sa kozmosféry spamätajú, rakety TX budú odpálené na Rusko v prvom jadrovom údere. V AUDIO LISTE č. 55 som vysvetlil, že nervy drásajúce falošné jadrové popluchy NORAD boli v skutočnosti zámernými skúškami bolševických agentov. Chcú si byť istí, že môžu vyvolať údajne náhodný prvý úder proti Rusku, ktorý nebude možné vo

Washingtonu odvolať.

Začiatkom tohto roku 1981 tunajší bolševici dospeli k záveru, že najlepším spôsobom, ako to uskutočniť, je presunúť Spojené štáty do režimu „odštartovať po varovaní“. Až donedávna vyžadovali jadrové sily Spojených štátov pred začatím jadrového útoku výslovný rozkaz prezidenta. Teoreticky to stále platí, ale v praxi sa to potichu mení. Naše strategické sily sa preprogramujú tak, aby začali totálny útok proti Rusku za jednej z dvoch podmienok.

Základný pokyn znie čakať na výslovný rozkaz z Washingtonu. Prísne tajný nový pokyn však jadrovým silám oznamuje, že pri jednej mimoriadnej podmienke nemusia čakať na výslovný rozkaz na odpálenie. Táto mimoriadna podmienka je definovaná slovami, citujem:

„Rozsiahla strata spojenia C-3 v dôsledku EMP.“

EMP znamená „elektromagnetický impulz“, jav spojený s jadrovými výbuchmi na okraji atmosféry alebo v blízkom vesmíre. Pri jadrových skúškach začiatkom šesťdesiatych rokov sa zistilo, že EMP môže preťažiť a vyradiť všetky druhy elektrických zariadení, dokonca aj elektrické vedenia. Je známe, že dnes by EMP prakticky zničil systém velenia, riadenia a komunikácie Spojených štátov, ktorý Pentagon nazýva C-3. Tunajší bolševickí vojenský plánovači obracajú túto zraniteľnosť vo svoj prospech. Prostredníctvom príslušných kanálov argumentujú: „Predstavte si, že by Sovietsky zväz pred útokom na Spojené štáty použil EMP na zničenie našej komunikácie. Mohol by odpáliť jedinou vodíkovú bombu 250 míľ nad Omahou v Nebraske. EMP by spálil všetku našu komunikáciu od Maine po Kaliforniu, ako aj časti Kanady a Mexika. Prezident by potom nemal ako odovzdať našim posádkam medzikontinentálnych rakiet, bombardérov alebo ponoriek rozkaz na odvetu. Rusi by nás mohli zasiahnuť,“ hovoria bolševici, „a my by sme úder neopätovali.“

Tunajší bolševickí vojenský plánovači používajú tento argument ako zámienku a rozosielať našim jadrovým silám nové tajné rozkazy. Tieto rozkazy hovoria, že ak nastane epizóda EMP, ktorá preruší komunikáciu, má sa to samo osebe považovať za dôkaz, že sme pod jadrovým útokom!

V novom režime „odštartovať po varovaní“ nebudú naše ozbrojené sily čakať na nijaké ďalšie rozkazy. Poslúchnu nové tajné trvalé rozkazy a všetky naše medzikontinentálne rakety, bombardéry a raketové ponorky začnú totálny odvetný útok proti Rusku — teda budú presvedčené, že odpovedajú odvetou. V skutočnosti však uskutočnia prvý jadrový úder proti Rusku.

Keď budú tunajší bolševici pripravení, odpália protikozmosférické rakety, ktoré teraz sprevádzajú mobilné rakety Minuteman TX. ACM vyletia na okraj vesmíru nad Amerikou a vybuchnú v nich kobaltové ionizačné bomby. Keď sa to stane, nenaruší to iba kozmosféru, ale vytvorí to aj prudký EMP. Všetka komunikácia s ústrednou autoritou sa preruší a naše jadrové sily uveria, že to spôsobil ruský útok. Nebude čas ani možnosť čokoľvek overiť, a tak sily Spojených štátov zaútočia na Rusko. Tunajší bolševici rozpútajú PRVÝ JADROVÝ VOJNU a zariadenia, aby to vyzeralo, že sa všetko stalo náhodou!

Téma č. 3 — ČO MÔŽETE UROBIŤ POČAS POSLEDNÝCH DNÍ AMERIKY

Pred rokom v tomto mesiaci som začal odpovedať na otázku, ktorú mi vtedy kládlo mnoho ľudí. Otázka znela: „Čo môžem urobiť?“ Robil som to zdráhavo z dôvodov, ktoré som vtedy uviedol, ale zároveň aj s nádejou. Cítil som, že ak naozaj chce konať toľko ľudí, možno skutočne existuje šanca. Vysvetlil som, prečo podľa môjho názoru existuje iba jedna zbraň, ktorá by mohla zachrániť Ameriku pred naším bezhlavým pádom do jadrovej vojny. Tou zbraňou je Pravda. Osobitne je to pravda o utajovanom škandále so zlatom vo Fort Knox, ktorá by mohla našich vnútorných nepriateľov zastaviť na mieste. Mesiac za mesiacom som začal predkladať návrhy, čo môžete urobiť VY. Začali sme senátorom

Williamom Proxmireom, vtedajším predsedom Senátneho výboru pre bankovníctvo. Neskôr sme svoje úsilie a pozornosť zamerali na súkromne vlastnený Federálny rezervný systém, ktorý má právny titul k chýbajúcemu americkému zlatu. Napokon sme dali entite prezident Reagan príležitosť splniť svoju povinnosť a záležitosť preskúmať.

Som presvedčený, že nastal čas podať vám úprimnú správu o tom, kde stojíme. Priatelia, dali sme každú možnú príležitosť tým, ktorí majú príslušnú právomoc a zodpovednosť čestne vyšetrovať. A čo urobili? Postavil sa čo len jediný predstaviteľ vlády Spojených štátov, Federálnej rezervnej korporácie alebo Kongresu na stranu ľudu? NIE. Všetci bez výnimky sa postavili na stranu tých, ktorí chcú držať pod pokrievkou fakty o našom chýbajúcom zlate. Všetci bez výnimky v podstate hovoria, že im nezáleží na ničení našich ťažko zarobených dolárov a nášho hospodárstva. Nezáleží im na tom, že nedokážete vyjsť s peniazmi. Nezáleží im na tom, že hospodársky kolaps Ameriky pripravuje cestu diktatúre a vojne. Záleží im iba na tom, aby zostali na strane, o ktorej veria, že zvíťazí. Svojimi činmi dokázali, že veria vo víťazstvo tých, ktorí ukradli naše zlato. Senátor William Proxmire s pomocou takzvaného generálneho inšpektora ministerstva financií vytrvalo odmietal vyšetrovanie. Aj Federálna rezervná korporácia zomkla rady, aby zabránila preniknutiu svetla pravdy. Pred niekoľkými mesiacmi boli niektorí vysokí predstavitelia regionálnych Federálnych rezervných bánk istý čas prekvapivo ochotní spolupracovať. Teraz bolo všetko zastavené. Niekoľkí predstavitelia odstúpili. Všetci ostatní mlčia ako kameň.

Dňa 22. júna 1981 poslal môj priateľ pán Edward Durell doporučený list každému jednému riaditeľovi Federálneho rezervného systému v Spojených štátoch. V liste každého riaditeľa upozornil na jeho individuálnu právnu zodpovednosť vo vzťahu k chýbajúcim zlatým rezervám krajiny. Na základe rôznych právnych precedensov je každý z nich právne zodpovedný, ak niečo zo zlata chýba. A predsa sa ani jeden neodvážil preraziť múr mlčania, ktorý bol teraz nastolený.

A potom je tu prezident! Entita známa ako Ronald Reagan nádherne slovne podporuje myšlienku, že akékoľvek zneužívanie moci vládou treba vykoreniť. Pred tromi mesiacmi som vás preto vyzval, aby ste mu poslali telegrafické správy a naliehali naňho alebo na jeho zástupcov, aby preskúmali škandál so zlatom. Na začiatok sme ho vyzvali, aby vyšetril rozdiel 165 000 000 uncí medzi rôznymi vyhláseniami samotného ministerstva financií o našich zásobách zlata. Priatelia, z Bieleho domu som v odpovedi nepočul ani hlások. A pokiaľ viem, nikto, kto poslal telegrafickú správu, nedostal ani potvrdenie o jej prijatí.

Priatelia, už sa nemožno obracať na nijakú autoritu okrem autority nášho Pána Ježiša Krista, ktorý stojí nad všetkým. Čas sa kráti. O takomto čase budúci rok už môže byť PRVÁ JADROVÁ VOJNA nad nami. Preto vyzývam tých z vás, ktorí ešte chcú konať, aby tak urobili priamo tam, kde ste. Použite svoje súbory korešpondencie a podelte sa o to, čo ste sa dozvedeli, s ostatnými, ak majú záujem. Nechajte moc Pravdy konať napriek korupcii na vysokých miestach. A nech vám vlastné poznanie pravdy o súčasných udalostiach pomôže múdro sa rozhodovať pri zabezpečovaní potrieb vlastnej rodiny.

ZHRNUTIE NA POSLEDNÚ CHVÍĽU

Teraz je čas na moje zhrnutie na poslednú chvíľu. Priatelia, čas Spojených štátov amerických sa rýchlo kráti. Časové plány nikdy nemôžu byť pevné, ale tunajší bolševici sa teraz usilujú rozpútať PRVÚ JADROVÚ VOJNU približne v polovici roku 1982. Už teraz postihla Spojené štáty v dôsledku ich manévrov veľká námorná katastrofa.

Priatelia, čoskoro príde pre Ameriku deň súdu. Milióny Američanov sa pridávajú k satanským myšlienkam tunajších bolševikov. Naplňame si vlastný pohár hnevu a čoskoro ho vypijeme.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každého jedného z vás.

[Späť na obsah](#)

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.